

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7.50, polletno Din 15.—
celoletno Din 30.—

Organizirajmo se!

Leta 1923. je našega kmetiča in obrtnika, a tudi delavca zadela huda nesreča. Klerikalci so jih dobili popolnoma v svoje kremplje. Od 18. marca 1923., to je od dne, ko je bilo izvojenih v Sloveniji 21 tigrov, 2 radičevca, 1 Nemeč, gre vse nazaj in navzdol. Davki povišani, kuluk uveden, v gospodarskem življenju je manj zaslužka, draginja raste na vseh krajih.

Ljudstvo, prepuščeno samemu sebi, si ne more pomagati. Zato zopet nezadovoljstvo narašča.

Splošno se uvideva, da je zanašanje ljudstva, da mu bo pomagala duhovščina, doživelo veliko razočaranje. In kar je še hušje, ljudstvo, izročivši vse odlične duhovnikom, ki vodijo tudi razne gospodarske zavode, je izgubilo sposobnost, da si pomaga samo. Zato se vdaja obupu.

Zato moramo naprednjaki opominjati k pogumu in delu. Samopomoč je pravo geslo za vse stanove. Predvsem nam je treba organizacije. V organizaciji bomo spoznali vzroke naših težav in misel se bo

rodila ob misli, kako naj si pomagamo. Organizacija je prvi korak v samopomoči.

Potrebna nam je **gospodarska, prosvetna in politična** organizacija. Politična organizacija bo središče vseh drugih, ki jih bo podprla v njihovem samostojnem delu.

Na deželi je mnogo vrlih in zavednih mož, ki niso še v nobeni naši organizaciji, pa bi bilo umestno, da stopijo na plan. Taki možje naj se z zaupanjem obrnejo na tajništvo JDS v Ljubljani za nasvet in za govornike na sestanku, ki bi se sklical.

Kjer vas je pet zavednih mož in mladeničev, je treba osnovati poverjeništvu JDS, kjer pa Vas je 12 in več, pa krajevno organizacijo.

Brez organizacij ni nič. Ne zanašajmo se na čudeže od zgoraj. Le lastna pridnost nas more rešiti. Sami se moramo organizirati in se izvežbati v voditelje, da nam niti ne bo treba inteligentov voditeljev. Tako bo postal neodvisen naš kmet in naš obrtnik. Politično delo je izvrstna šola za vsako drugo socialno delo.

Na dan in na delo!

«Domovina» se tiska danes v najmanj dvakrat tolikem številu izvodov kakor «Kmetijski list» in živi od naročnine ter v potrebi od manjših vsot, ki jih darujejo v njen tiskovni sklad premožnejši zvesti naši somišljeniki. Drugače pa nima prav nobenega stika z bankami ali komurkoli.

«Kmetijski list» pač računa na nepoučenost svojih bralcev, toda zagotavljamo ga, da se bridko moti, če se poslužuje znane klerikalne metode. Mi vemo, da danes v SKS na deželi vre in da bo še bolj zavrelo, ko se bodo pristašem SKS popolnoma odprle oči. Pristaši SKS niso klerikalne ovčice, ki jih fajmoštri in kaplani komandirajo, da ne smejo misliti z lastnimi možgani, temveč so ljudje, ki bodo kljub naporom voditeljev hoteli imeti jasnost, kaj pomeni to mešetarjenje z radikali.

Povedali smo suha dejstva brez psovk. Brez psovk in zmerjanja se bodo vračali v naše vrste pristaši SKS, izdani od lastnih voditeljev. Vrnili se bodo zopet v vrste, iz katerih so svoječasno izšli, misleč, da bo SKS znala varovati njihove interese. Če glasilo SKS še toliko govoriči o boju za Staro pravdo, je to le hinavščina; kajti kdor se druži s protikmečkimi radikali, ne da bi pri tem imel kakšno odločilno besedo, temu so postali kmečki interesi le komedija.

Hinavsko zavijanje

«Hvala Bogu, da nisem tak, kakor so drugi...» Na to stališče se je postavil «Kmetijski list», ki pa kljub temu, da se dela lepega, že nekaj časa sem bruha psovke ter po vsej sili hoče postati veren sodrug mariborske «Straže». Ne bomo mu sledili na pot neotesanosti in mu ne bomo odgovarjali s psovkami, ker ne maramo pridigovati posirovjenja in ker mu hočemo le dokazati njegovo lažnivo blebetavost.

Predvsem ugotavljamo, da se iz te kričavosti «Kmetijskega lista» prav jasno vidi težka vest voditeljev SKS, ki se na tihotapski način družijo z največjimi škodljivci slovenskega kakor sploh jugoslovanskega ljudstva, to je z radikali. Da bi voditelji SKS svoje tajne namere prikrili, pa glasno kričijo v «Kmetijskem listu» in hočejo tako prepiti resnico pred podeželskimi pristaši SKS.

Mogoče bodo ti gospodje tajili stike z radikali. Povemo jim pa že vnaprej, da je za mislečega človeka vsak zadevni ugovor piškav. Kdor je osnoval z neko stranko skupen list, ta vendar ne bo trdil, da je odločen nasprotnik dotične stranke. In voditelji Samostojne kmetijske stranke v Sloveniji izdajajo z radikali, narodnimi

socialisti in ravniharjevci skupno glasilo «Narodni Dnevnik».

Še nedavno je «Kmetijski list» razsajal nad klerikalci, ki so pomagali postaviti radikalsko vladno, češ, to je blagoslov 18. marca, danes pa je glavni urednik «Narodnega Dnevnika», naslednika radikalskih «Jutranjih Novosti», obenem glavni urednik «Kmetijskega lista». Zato se je tudi «Kmetijski list» kar čez noč izpremenil. Ves ponižen in pohleven je postal napram radikaliji, toda ves besen in divji na demokrate.

Zlasti hud je na «Domovino» in ji očita bankarstvo. O, razumemo, zakaj dela to. «Kmetijski list» se tiska v tiskarni Jadranske banke, to je banke, ki se je vpregla v voz slovenske radikalije. Brez nadaljnega je jasno, da «Kmetijski list» ne živi le od božje besede kakor svetniki, temveč od debelih dinarjev, ki gotovo ne pritekajo le od naročnine majhnega števila naročnikov in ne od kakega tiskovnega sklada ali darežljivosti posameznih pristašev SKS, kar nam je dobro znano. Odkod torej podpora? Da zakrije sled, se poslužuje izreka: Reci, da ti ne poreče... In tako smo čuli, da «Kmetijski list», ki se tiska v tiskarni banke, očita bankarstvo «Domovini».

Politični pregled

Politični in parlamentarni položaj v Beogradu je tekom prejšnjega tedna naraščal v precej ostro vladno krizo in vlada se je že zelo močno majala. Največji respekt je v radikalskih, a tudi v drugih političnih krogih ustvarjalo

snovanje opozicijskega bloka.

ki naj bi se izvršil pod vodstvom glavne opozicijske skupine, demokratskega kluba. Zaradi vedno bolj nevzdržnega položaja, ki nastaja za vse prebivalstvo v državi pod radikalskim režimom, naj bi se organizirale vse opozicijske skupine v parlamentu, da predvsem vržejo radikalsko vladno, nato pa s skupnim delovnim programom izvedejo, kar je najvažnejše in najpotrebnejše, da izgladijo pot poštenosti in nepristranosti v vse državno življenje. O osnovanju opozicijskega bloka še ni padla zadnja beseda, ker je med skupinami tako različnih programov kakor ravno v beograjskem parlamentu vendar le težko najti enotno osnovo.

V ostalem je v beograjskem političnem gibanju nastopilo

premirje zaradi pravoslavnega božiča, ki so ga naši bratje praznovali minulo nedeljo. Zdaj po pravoslavni praznikih je pričakovati, da bo radikalskemu režimu odklenkalo in da se bo vendarle našla pot v pošteno javno življenje.

Radić čepi na Dunaju

in se počuti mnogo bolje kakor v Londonu, kjer mu je začelo primanjkovati denarja ter so mu Angleži prav prijazno namignili, da je vsakega gosta že v treh dneh zadosti... Na Dunaju vzdržuje Radić točnejše stike s svojimi generall v Zagrebu, ki ga obveščajo z žalostnimi poročili, da se hrvatsko seljaštvo vedno bolj iztreznjuje. Radić vzdržuje zveze tudi z najzakletejšimi sovražniki naše države. Nedavno pa ga je obiskal dr. Korošec in se ne vé, kaj vse sta preudarjala o svojih zavoženih načrtih. Radić si ne upa nazaj v Jugoslavijo, ker se strahopetno boji odgovarjanja pred sodnijo. Medtem se njegove vrste krhajo, kakor se tudi klerikalni barki na vseh koncih in krajih lomijo deske.

Pričakovati je v doglednih mesecih **novih volitev,**

ki bodo čisto drugače obrnile jadra kakor lani. Ljudstvo bo obračunalo z obljubarji in sleparji.

Važnega pomena je

sestaneke državnih Male antante,

ki so se v torek zbrali v Beogradu. Prišla sta češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš in rumunski zunanji minister Duca, da skupno z našim zunanjim ministrom drjem Ninčićem pretreseta poglobitev medsebojnih stikov in utrditev enotnosti v skupnem nastopanju napram ostalim evropskim državam. Posebno naša država, ki ji zavidni sosede pod spletkarjenjem Italijanov skušajo kjerkoli povzročiti neprilike, dočim nas Italijani sami ščipljejo

z zategovanjem reškega vprašanja, potrebuje vedno čvrstejše zveze s prija-

telji za skupne nastope v zunanjepolitičnih zadevah.

Drugod po Evropi zadnji teden ni bilo beležiti posebnih političnih dogodkov. V Nemčiji je začasno popustil vihar političnega in gospodarskega propadanja, v Angliji imajo velike križe z nastopanjem močne delavske stranke, ki bo v kratkem prevzela vladu v svoje roke, v Franciji pa pletejo niti na vse strani, prijateljsko se nase navezali češkoslovaško vladu, a bodo tudi našo, o čemer se baš posvetuje konferenca maloantantnih državnikov v Beogradu.

Dopisi

IG. Na Silvestrov večer smo se zbrali v Sokolskem domu, kjer je uprizoril dramatični odsek veseloigro «Anarhist», kuplet «Župan» itd. Staro leto je šlo v pokoj in nastopilo je novo. Nosilec napredne misli in sokolske ideje kličemo: Zavedajmo se, da smo imeli prvič priliko, dočakati novo leto v Sokolskem domu. Razum naš, bratje, in pogum sovraže vse premaga. Orodje v desni, v levi svoj meč, dom zgradili se boreč. Napadnik mora pasti, naš Sokolski dom pa trdno stati. — Zdravo!

ŠMARJE PRI LJUBLJANI. V nedeljo 13. t. m. se vrši pri nas v prostorih tako zvanega «Turnčka» ustanovni občni zbor telovadnega društva Orel. Po dolgem trudu in prizadevanju se je našemu g. dekanu vendarle izpolnila vroča želja. Za nas ta ustanovitev ni nič novega, saj je bilo to društvo že večkrat ustanovljeno in je vsakokrat takoj zopet mirno v gospodu zaspalo, čim je zmanjkalo božje kapljice, s katero so si navdušeni Orli in Orlice gasili ob večerih svojo žejo. Telovadilo se je bore malo, tem več pa popivalo, saj takratni g. kaplan je bil blaga duša in je bilo njemu pač vseeno, ali se telovadi ali popiva. Tudi to pot se že naši Orli in Orlice vesele ustanovitve, češ, zopet ga bomo. Vprašanje je le, bo li naš g. dekan, ki je, mimogrede povedano, manj darežljive narave, dal na razpolago zadostno množino božje kap-

ljice. O tem bomo pozneje poročali. Račovedni smo pa, če se namerava ustanovitev Orla udeležiti tudi njihov najvišji general, g. občinski svetnik Pirc iz Ljubljane. Če se bo udeležil, potem ga prosimo, da se pripelje z magistratnim avtomobilom, da bomo tudi mi Šmarci videli, kak avto ima ljubljanska občina. In pa, g. Pirc, ne pozabite na nežni spol, pripeljite nekaj ljubljanskih Marijinih devic s seboj. — Več Šmarčanov.

GORNJI LOGATEC. V zadevi prezidave župnišča, ki jo je zahteval prejšnji župnik, je sedaj odločilo okrajno glavarstvo na podlagi izjave gradbenega izvedenca, da se mora župnišče popraviti nastopno: napravi se pravilna kanalizacija; popravi se greznica; odbije se vlažni omet zidov, zidovje se posuši in vnovič omeče; zniža se del veže; zvišajo se tla v sedanjih kletih vsaj za 50 cm; zvežeta se obe kleti, od katerih se ena lahko rabi kot drvarnica; slednja se ali podere ali preuredi za svinjsko kuhinjo; uredi se hlev in v njem postavi svinjak; napravi se gnojna jama. Vse druge v načrtu in stroškovniku predlagane prezidave se smatrajo za nepotrebne. Celokupen izdatek za popravila župnišča je določen na 59.922 Din. Za kritje teh stroškov se mora uporabiti predvsem avstrijska predvojna renta, ki je last gornjelogaške cerkve in je danes vredna 3575 Din, in pa les v cerkvenem gozdu, kolikor se ga sme posekati. Ostanek (gotovo nad 50.000 Din) se pokrije z dokladami na vse neposredne davke v poštev prihajajočih davkoplačevalcev, ki so vžupnjeni v gornjelogaški župniji. Potrebno vsoto naj bi zaenkrat preskrbelo županstvo in jo dalo na razpolago stavbenemu odboru. Proti tej odločbi so stari občinski odborniki — novi občinski odbor se ni zaobljubljen — vložili pritožbo na pokrajinsko upravo. Stališče demokratov v tej zadevi je znano. Vedno smo pripravljene dati župniku, kar mu gre. Tudi župnišče bi mu bili že zdavnaj popravili, v kolikor je res popravila potrebno, če bi bil to od nas zahteval, toda brez konkurenčnih obravnav in brez dragih in nepotrebnih načrtov in stroškovnikov. Prejšnji župnik pa je hotel župljane naravnost prisiliti,

ZORANA:

Žaloigra prevaranih

(II. nadaljevanje.)

«Na moj dom,» odgovori Lidija. «Če bi gospodu Stobički morda prijalo, vaju povabim na večerjo.»

«Prav rad se odzovem,» je dejal ta.

Prav kakor da bi imele te besede posebno moč, se je polastilo družbe neko prijetno razpoloženje.

Leon se je pridružil Jolandi, Egon Lidiji in odšli so proti vili «Vlaski».

Egon se je ponovno pritoževal starejši sestrični o njeni mlajši sestri in njenem trmastem značaju. Lidija je seveda kolikor toliko pazila, da ni zanikala njegovih nazorov, vendar je pa pri vsaki njegovi besedi zagovarjala sestro. Leon in Jolanda pa sta se pogovarjala le o slikarstvu.

Ko je bil Stobiček predstavljen Lidijinemu možu dr. Lazaniću, sta brž zasukala pogovor na češko deželo in njeno kulturo. Vsa družba se je kmalu zapletla v živahno kramljanje. Pogledi so leteli vedno nanovo od Leonove strani na Jolando, kateri pa Egonu niso ostali prikriti. Sama misel, da sestrična

utegne postati njegovemu prijatelju kaj več kot njemu, ga je skrajno razdražila. Že v tej noči je tajno sklenil čuvati, da Jolanda ne postane Leonu nič drugega kakor dobra znanka.

Med drugim je vprašal Leon Jolando: «Gospodična, ali se nikdar ne vozite po jezeru? To je vendar rajski užitek!»

«O, da,» mu je odgovorila ona, «včasih, a nekdanj sem imela večje veselje.»

«Sedaj ne več?»

«O, še, ampak...»

«Ste se že naveličali, kajne.»

«Nikakor...»

«Torej bi se odzvali, če bi vas povabil?»

«Vsekakor.»

Dasi sta se pogovarjala popolnoma tiho in je Egon prav živahno razpravljala o slovenski literaturi s svojim svakom, mu vendar ni ušla niti najmanjša med njima izgovorjena beseda. Ko je slišal, kako povoljen odgovor je dala Jolanda Leonu, ga je srd tako prevzel, da ga je komaj krotil. Vendar se je končno premagal in se prav prijazno obrnil k prijatelju, rekoč:

«Proti večeru, ko sem prost, grem tudi jaz lahko z vama.»

«Rade volje te sprejmeva,» je odgovoril prijatelj.

Egon se je zopet zatopil v pogovor z dr. Lazanićem. Izgledalo je, kakor če bi mimogrede napravil malo opazko. Vse je bilo izrečeno tako spretno in brzo, da je Leon mislil, da Egon njegovega odgovora sploh nislal ni. Izrazil je svoje mnenje Jolandi. Ta se je nasmehnila, češ, Egon je dobro slišal.

Po večerji je družba odšla na balkon.

Noč je bila lepa in jasna. Iz daljave so se slišali zvoki salonskega orkestra; po jezeru so pa tiho, tiho, kakor da bi se bali biti opaženi, drčali mali čolni. V enem izmed teh je sedel mlad par.

Leon je zahrepenel, da bi mogel biti on na njihovem mestu, da bi tako mirno veslal in njemu nasproti bi sedela Jolanda. In on bi ji gledal v tiste mile, modre oči, bolj modre od jezera samega.

Jolanda je odšla medtem v salon in zaigrala romanco, za katero jo je Egon nekdanj prosil, pa mu je kljubovala.

Njen bratranec je dobro vedel, čemu dela to. Pa da bi jo začel sedaj vpričo drugih oštevati, bi bilo nedostojno.

da mu župnišče kar najbolj udobno in komodno preuredi, pri tem pa je pozabil na današnjo hudo denarno krizo, ko povsod primanjkuje zasluzka in denarja, in pa na strahovito pomanjkanje stanovanj, ko toliko rodbin stanuje še po vagonih, druge se zopet stiskajo po nezdravih luknjah in tretje žive ločeno, ker ne dobe v kraju službe niti najskromnejšega stanovanja. Juho, ki jo je skuhal, mora sedaj srebati njegov naslednik. Je precej vroča, ker so farani vsled takega nekrščanskega postopanja opravičeno razburjeni.

RADOVLJICA. Prošlo nedeljo je občinstvo zopet do zadnjega kotička napolnilo dvorano v Sokolskem domu. Igrala se je četrtič «Lukrecija Borgia». Vsa agitacija tukajšnje duhovščine proti obisku ni nič pomagala in tudi ne grožnja, da bodo iz cerkve izobčeni vsi, ki bodo šli gledat to «pregrešno» igro. Od vruga je ta zgodovina, ki se je upala o «vidnem poglavarju» katoliške cerkve zapisati resnico! Pa nič ne pomaga, ljudstvo spregleduje in se rado prepriča samo o kaki stvari. Sokolski dom ste prekleli, prepričati ste hoteli ljudstvo, da gospodarji v njem sam antikrist, naslikali ste na steno samega vrhovnega vruga, toda ljudstvo ga ne vidi, ker ga ni! Tako se Sokolski dom vedno bolj polni in so vse prireditve vedno bolj obiskane. Prihodnjo nedeljo pa bomo videli «Patrijote», tragedijo našega ljudstva v predpustnem oblačilu. Hvaležni smo vodstvu sokolskega gledališča, da nam prinese to stvar, da bomo zopet videli na odru nekaj, kar se je dogajalo povsod in vsak dan med vojno. Osvežiti si hočemo spomin, da bomo laže sodili one, ki so bili goreči avstrijski patrijoti med vojno in so danes zopet ravno taki jugoslovanski. Oni pa, ki mislijo, da morejo razvijati kako agitacijo proti našim prireditvam, povemo samo, kar je nekoč rekel na njihovo psovanje ugleden in spoštovan duhovnik: «Kaj briga luno, če lajajo vanjo razna pseta in ščeneta!»

JAVORNIK. Da ne bo kdo mislil, da je naše sokolsko društvo že v rani mladosti zapalo spanje pravičnega, damo tukaj kratko

poročilo o njegovem delovanju v prošlem letu. Dramatični odsek je pod vodstvom br. učitelja Bulovca v tem času priredil sedem predstav, in sicer so bile te: «Spavaj, moja deklica»; Bulovčeva «Bajka o ujedinenju»; «Zaklad»; Miklavžev večer; «Povodni mož» in «Bucek v strahu». Posebno je ugajala «Bajka o ujedinenju», kjer je res svečan prizor, ko Sokol in Orjunaš prisegata večno zvestobo svoji majki Domovini. Tamburaški zbor pod vodstvom učitelja br. Frloge, se je tudi tako izvežbal, da je pravi ponos našega Sokola; njegovo število (dvaintrideset članov) nam jamči za krepek razvoj. — Dne 6. t. m. je imela tukajšnja krajevna organizacija JDS svoj letni občni zbor, katerega se je udeležil tudi centralni tajnik dr. Rape, ki je podal razna poročila. Novoizvoljeni odbor nam je porok, da bo organizacija tudi v bodoče skrbno čuvala napredno idejo na Javorniku in Koroški Beli.

RAKEK. Niti «Slovenec» niti «Domoljub» ne moreta preboleti strahovitega poraza, ki so ga doživeli klerikalci pri občinskih volitvah. V onemogli jezici napadeta sedaj občinsko upravo in nekatere napredne odbornike, posebno sedanjega splošno spoštovanega župana. Ker se zaletavata tudi v mojo malenkost, hočem nekoliko pojasniti «slabo» občinsko gospodarstvo v občini Rakek. Ni res, da se je dolg napravil med vojno, kakor trdi «Domoljubov» dopisnik. Dolg je nastal nasprotno za časa italijanske okupacije. Prebivalstvo je bilo odrezano od trgovskega sveta in je bilo v velikem pomanjkanju popolnoma navezano na italijansko aprovizacijo. Na občinski seji sem vprašal sedaj že pokojnega takratnega župana Belleta, kaj je z aprovizacijo, ali je kaj dobička ali izgube itd. Župan je odgovoril, da občinski odbor nima pri aprovizaciji ničesar opraviti, ker dá komisar vse na njegovo lastno odgovornost. Na ta odgovor tudi od toliko hvalisane SLS ni nihče reagiral in je bilo torej z njim vse zadovoljno. Ko je župan Belle zbolel, je prevzel župansko upravo sedanji župan Stržaj in našel primanjkljaj, ki se je pod sedanjim županom pokrnil, ker je komisar zagro-

zil, da sicer razpusti občinski odbor, nastavi gerenta in ustavi dovoz živil potom aprovizacije. Opozorili smo ga, da je bilo postopanje župana Belleta nepošteno, a komisar je odgovoril: «Kaj vaši paragrafi, sodili bodo pa naši sodniki!» Ako bi bil župan Belle živ, se gotovo nikomur ne bi zgodila krivica, ker denarja ni nesel s seboj. Uverjen sem, da se bo ves bivši primanjkljaj izterjal in pride v korist občanom. Toliko pojasnila na vsa izmišljena natolcevanja dopisnika «Slovenca» in «Domoljuba», ki ga pozivljamo, ako ljubi resnico, naj se prihodnjič podpiše s polnim imenom. — Simon Ribarič.

POLJANSKA DOLINA. V nedeljo, 13. t. m. prirede igralci iz Poljan v Sokolskem domu igro «Užitkarji». Zečetek ob 3. uri popoldne. Igra «Užitkarji» je vzeta iz kmetskega življenja. Predstavlja življenje in prepit med starimi in mladimi radi odstopa posestva mladim. Znanе so pravde, ki so nastale med starimi in mladimi radi kosa kruha, poseganja starih v gospodarstvo in povrh še hujskanje sosedov. Posebno prejšnja leta je bilo to nekaj navadnega, da se stari in mladi niso razumeli. Igra kaže, kam pripelje taka razprtija. V nedeljo vsi v Sokolski dom! — Zadnji dve prireditvi, na Štefanovo in Silvestrovo, sta se prav dobro obnesli. Igralo se je prav dobro in igralci zaslužijo vse priznanje in zahvalo za njihov trud in požrtvovalnost za napredno stvar. Vsega obžalovanja in obsodbe vredno pa je, da so posamezniki, ki so napredne misli in to tudi čisto poudarjajo, silno redki obiskovalci naših prireditev, dasi gmotno dobro stoje. Če pride med posamezniki do kakega navskrižja, zato se še ni potreba odtegovati našim prireditvam. S takim postopanjem se daje povod nasprotnikom za ruvanje proti Sokolu in proti sokolskim prireditvam. Kdor je res naprednjak, ta bo podpiral sokolstvo ob vsaki priliki.

ŽIRI. Na Dobračevi pri Zirih stoji stavba, katero imenujejo tukajšnji Orli Katoliški dom. To poslopje dela po svoji zunanosti naši lepi vasi Dobračevi pravo sramoto; malta odpada, stopnice porušene, okna in vrata

Leon pa se ni mogel vzdržati. Stopil je v sobo, misleč, da ji bo odkril vsa svoja čustva; a ko jo je ugledal, mu je glas zamrl na ustnicah.

Mesečina je obsevala njen lep obraz in njene bele prste, ki so urno skakali po koščenih tipkah. Kakor zelenje vrtnice, so ji krasili glavico črni lasje. Igrala je z izrednim občutkom in bila je tako zamišljena, da ni slišala, ko je vstopil.

Leon je nehote škrknil z ного. Ozrla se je in ko ga je zagledala, je skoro zavpila.

«Ali sem Vas zelo prestrašil, gospodična?»

«Ne! Ampak, gospod Stobiček, za božjo voljo, kaj delate tu in stojite nemo kot kip?»

«Premišljal sem, kako bi bili Vi lep model za sliko.»

«Ali res, ali se šalite?»

«Res, res!»

«O, potem sem Vam rada na razpolago,» je veselo vzkliknila.

Tedaj se je oglašil za njima Egon: «Kaj delata tu: Ali stavkata?» se je pošalil.

«Egon, pomisli,» mu je veselo poročala sestrična, «gospod Stobiček napravi mojo sliko.»

«Slik imaš dovolj,» ji je odgovoril ta.

«O, imam jih, a ne v barvah.»

«No, čeprav ne, menda ne boš sedaj gospoda s tem nadlegovala.»

«Oho, prijatelj!» se je oglašil Leon, «tu sem se pa sam ponudil.»

«No, radi mene,» je menil Egon.

Vendar mu pa ta načrt ni ugajal. Odšel je zopet na balkon. Kmalu za tem sta mu sledila Leon in Jolanda. Pogovarjala sta se o najrazličnejših stvareh. Jolanda je postala dobre volje. Brez prestanka je zbijala šale. Egona je to peklo, ker je vedel, da je vse to povzročil Leon in da bi ji on nikdar ne mogel vzbuditi toliko živahnosti.

Družba se je veselo zabavala in govorila o vsem. Prišli so na zakon.

Dr. Lazanič je podražil svakinjo: «No, Jolanda, kakšen bo moral biti tvoj mož?» Oba mladeniča sta se ozrla v njo.

Ona pa je brez vsake zadrege odgovorila: «Moral bo biti prav takšen, kakor bom jaz hotela.»

«Pa kakšen?» so vsi radovedno poizvedovali.

«Oprostite, gospoda, to je pa moja stvar,» je norčevala se odgovorila.

Ne Leon ne Egon nista mogla razumeti, kateri izmed njiju dveh bi ji bil ljubši. Tisto noč so se pozno razšli.

Leon je postal v družini dr. Lazaniča dober prijatelj in po Egonu vpeljan v družini Radosinovića stalen gost.

Teden dni pozneje je pričel Leon z Jolandino sliko. Vsak dan je stala cele ure na vrtu v enaki pozi. V svetlomodri obleki z razpuščenimi lasmi je sedela na klopi, opirala roko ob marmornato mizo in zrla v daljavo, kakor bi z največjo gotovostjo pričakovala od tam svojo srečo. Leonu se je dozdevala v takih trenutkih zelo dražestna. Kaj je tedaj občutil do nje, je vedel samo on. Le eno besedo bi ji rekel... A ni mogel, ni smel... Neprestano mu je stal prijatelj na potu.

Če je včasih namenoma začel slikati uro pozneje, je Egon rajši zamudil službo, nego bi pustil slikarja s svojim modelom samega. In zraven tega ju je še dolgočasil s pripovedovanjem o medicinski fakulteti, pri katerem se ni naveličal ponavljati enega in istega po cele ure. Onadva sta imela v začetku tajno željo, da bi se delo čimbolj zavleklo, a zaradi Egonovega nadlegovanja sta želela sedaj čimprej izgotovilve.

polomljena, namesto steklenih šip so papirnate. Stranišča menda Orli tudi ne poznajo, če bi sklepal po tem, kar vidiš okrog Katoliškega doma. Zato posebno poleti ne diši baš prijetno okrog doma. Pa vsega tega ne vidijo društveni voditelji in jim tudi ni zameriti: kakršno je društvo, takšen je dom in kakršni so društveni voditelji, takšno je društvo. Kajne, gospod župnik!

BOŠTANJ OB SAVI. Dne 27. decembra se je v gozdu pri sekanju drv ponesrečil Jože Petek, posestnikov sin iz Kompolj. Ravno, ko se je drevo že nagibalo, mu je padla na glavo veja ter mu prebila lobanjo. Prepetjali so ga v krško bolnico. — Da bo že enkrat konec ugibanja, kaj je bilo pravzaprav v resnici z boštanskim «nepriporočljivim ženinom», sledeče: Omenjeni slepar se res ni ženil pri domači gospodični, pač pa ji je hotel «nakomandirati» ženina-hotelirja. Može je napravil precej škode in je marsikaj zginito z njim.

DOBOVA. Kar dva pretresljiva smrtna slučaja imamo v kratkem času zabeležiti. Komaj so se nam po prvem slučaju, namreč inženirja Permeča malo pomirili živci, že nas obišče na brzo roko drugi, skoro pretresljivejši od prvega. Posesinika Jurkasa iz Mohalovca, vračajočega se z vlakom iz Brežic, je radi neprevidnega skoka dobil vlak pod se ter mu prerazil lobanjo, noge in ga sploh grozno razmrcvaril.

SV. KRIŽ PRI MARIBORU. Pri nas imamo silno vnetega župnika. O božičnih praznikih je hodil okrog po fari hiše blagoslavljati in marsikje je opravljal obenem tudi nekako domačo spoved. Izpraševal je, kolikokrat je bil kdo pri spovedi in kateri časniki se berejo v hiši. Posebno se je hudoval nad «Domovino». Nekje je celo pravil, da je pisana s hudičovo krvjo. Z župnikom je hodil tudi mladi klerikalec čevljarški učenec z veliko košaro, v katero je pobiral jajca ali klobase, kar je pač kdo dal. Obenem je dečko požiral besede, da bo imel preko celega leta kaj govoriti po fari. Kaj se ne sramujete, gospod župnik, da kot izobražen človek govorite take budalosti o «Domovini»?

In končno ji je Leon nekega dne podaril krasno sliko v naravni velikosti, pod katero je stalo napisano: «Gospodični Jolandi Radosinović v spomin od češkega slikarja Leona Stobička na blejskem letovišču».

Zahvalila se je Leonu za dar prv iz srca.

Egon pa ni niti malo izražal svojega dopadenja nad sliko. Kadar je bil s sestrično sam, je imel vedno kaj kritizirati. Roke so bile premalo oblikovane, izraz oči premrtev, barve premedle itd.

Vsak dan je našel nove napake.

Jolanda se je pa vselej zasmejala, rekoč: «Nezmožni obsojajo zmožnejše.»

Joj, kako so ga srdili taki odgovori! Cim bolj si je prizadeval, tem manj je bil sposoben zrušiti njeno simpatijo do Leona.

Ob večerih so zahajali na jezero. Imeli so svoj čoln. Ko sta se Leon in Jolanda vsedla na nasprotna sedeža, je bil Egon takoj na mestu, da jima zabrani srečanje njunih pogledov. Prav prijazno je dejal prijatelju: «Toliko pacientov smo imeli danes, da sem ves izmučen. Leon, hočeš ti nekoliko časa veslati, da se malo odpočijem?»

(Dalje prihodnjič.)

Kmetijski pouk

ZAMENJAVA ZEMLJIŠČ.

Naša mala posestva so močno razkosana. Njive leže raztresene, nekatere bližje, druge bolj oddaljene od doma. Človek bi mislil, da se dajo po takih krajih spričo raznih nepravil, ki so v zvezi s tako razkosanostjo, naši kmetovalci radi pridobiti za tako zamenjo svojih njiv, da bi ležale vse njive skupaj v enem kosu. Toda moti se, kdor bi tako mislil. Naši posestniki so v tem pogledu zelo trdovratni ter nočejo ničesar slišati o kaki zlozbi zemljišč, četudi se jim obetajo vse tiste prednosti, ki jih imamo na zloženih posestvih.

Marsikje imamo široko ravno polje z enako zemljo, kjer bi se dala taka zamenjava in zlozba prav lahko in uspešno izvršiti. Take prilike nahajamo n. pr. na kranjskem in sorškem polju, na kamniškem in ljubljanskem polju itd. Povsod tukaj bi se dala izvesti taka izboljšava (melioracija). Toda naši posestniki so ji iz raznih nagibov nasprotni. Ne le da se drže najraje svoje podedovane zemlje, se tudi s tem ne zadovoljujejo, da bi se dosedanja last kaj premaknila in da bi se zemljišča tako zamenjala, da bi jih dobili potem skupaj v enem kosu na kakem drugem prostoru. Taka izprememba v legi zemljišč je namreč zmeraj posledica zlaganja. Pomisliti pa je pri tem, da je tako izpremenjena lega zemljišč veliko manjšega pomena spričo velikih prednosti, ki jih imamo, če spravimo vsa zemljišča skupaj na en kraj. Vsaka taka zamenjava, ki je združena z zlozbo vsega posestva, se zmeraj tako izvrši, da pridejo posestniki na svoj račun. Ker se tudi vse prejšnje posestne razmere kolikor mogoče uvažujejo, ni pri taki zamenjavi noben prikrajšan ali kako drugače oškodovan in prizadet.

Izkušnje, ki jih imamo danes z zamenjavo in z zlaganjem zemljišč po drugih krajih, so povsod tako ugodne in spodbudne, da bi se morali tudi pri nas ogrevati za tako izboljšavo, in sicer po vseh tistih legah, kjer trpimo zaradi prevelike razkosanosti naših zemljišč in kjer so prilike za zamenjo ugodne, tedaj tam, kjer je zemlja enako dobra in kjer imamo ravno polje. Kajti na zloženem posestvu odpadejo vse nepravilnosti, ki jih danes težko občutimo po naših razcepljenih posestvih in ki ne obstoje samo v nepravilnih zaradi številnih mej, ampak tudi v tistih, ki se tičejo omejenega obdelovanja zemlje, pridelovanja in kolobarjenja sadežev in sploh vsega gospodarstva.

LUCERNA NA ZITORODNEM POLJU.

Po zitorodnih legah imamo večji del same njive. Malo je po teh krajih travnikov, to pa zaradi tega, ker je vsa lega veliko bolj ugodna za pridelovanje žita kakor pa za travnike. Sicer je tudi po teh krajih nekaj travniščin, toda v izdatno manjšem obsegu. Pečat vsej pokrajini dajejo njive in žito.

Ce hočemo, da se bo živinoreja po teh krajih dvignila, potem je potrebno, da dvignemo tudi pridelek krme in da omejimo poklidanje slame. Najbolj se dá to doseči s pridelovanjem lucerne, če ji le ugaja zemlja in druge razmere. Z lucerno se dajo najbolj namoestiti travniki. Lucerna daje namreč dosti več košnje kakor travniki, pa tudi vse boljše krmo, kakor je travniško seno. Ne le, da je lucerna bolj tečna in se dá s slamo izvrstno mešati, nam daje ona tudi bolj bogate in šte-

vilne košnje, ki prično sredi spomladi in trajajo ves čas poletja. Kakor travnik daje tudi lucerna večletne košnje in vpliva navsezadnje tudi ugodno na rodovitost zemlje.

Zbog svojih velikih prednosti bi se morala lucerna povsod tam, koder manjka travnikov, vse bolj upoštevati in pridelovati, če nam je na tem, da povzdignemo živinorejo in storimo tudi kaj več za pridelovanje potrebnega in boljšega gnoja. Pridelovanje lucerne se mora pri nas sploh še razširiti in izboljšati, da pride do tiste vrednosti in veljave, ki ji pripada za napredek našega gospodarstva in naše živinoreje. Sredi žitnih njiv bi se morale šopiriti njive z bujno rastočo lucerno, po vseh tistih krajih, kjer manjka travnikov in kjer je zemlja ugodna zanjo. Le tako pridemo tudi pri nas do boljših uspehov pri živinoreji in po njej tudi pri poljedelstvu. Močna in dobra živinoreja dela tudi poljedelstvo bolj dobičkanosno!

Obrtniški glasnik

o Obrtna zadruga urarjev in sorodnih strok za mariborsko oblast (vštevši politični okraj Brežice) je odobrena in prične v kratkem poslovati.

o Obrtno zborovanje se vrši 17. t. m. v gostilniških prostorih Narodnega doma v Celju. Na dnevnem redu so zelo važna vprašanja za pridobitne sloje.

o Zadruga rokodelskih in sorodnih obrti v Kranju ima 20. t. m. ob devetih dopoldne v prostorih Mestne hiše v Kranju vajeniško preizkušnjo. Redni občni zbor pa se vrši 3. februarja ob pol devetih istotam.

Gospodarstvo

= Vrednost našega denarja. Dne 8. t. m. se je dobilo na zagrebški borzi (v devizah): 100 avstrijskih kron za 12½ pare, 100 madžarskih kron za 45 do 48 par, 100 italijanskih lir za 384 Din 40 par do 387 Din 40 par, 1 dolar za 89 do 90 Din, 100 češkoslovaških kron za 260 do 263 Din.

= Uvedba zlatega denarja v naši državi. V finančnem ministrstvu se je vršila te dni konferenca finančnih strokovnjakov, na kateri se je razpravljalo o uvedbi zlatega denarja v naši državi. Prvi jugoslovanski zlatniki se bodo kovali najbrž v Brnu v Češkoslovaški.

= Položaj na žateškem hmeljskem trgu. Hmeljarsko društvo za Slovenijo poroča: Božični prazniki niso ovirali hmeljske kupčije. Povpraševanje se je vzdržalo in je ob koncu leta še bolj oživelo. Lastniki hmelja tu in na kmetih ne ponujajo svojega blaga in zahtevajo višje cene, katere tudi dosežejo. Pred prazniki je bila cena za srednje dobro blago 3700 do 3750 Kč za 50 kg, ob koncu leta pa se je plačevalo za isto blago že po 3800 Kč. Hmeljarji in drugi lastniki hmelja zahtevajo že po 4000 Kč za 50 kg. Tudi za lanski hmelj je nekaj zanimanja in se plačuje do 2800 Kč za 50 kg. Z ozirom na le pičle zaloge se mora reči, da je tržni položaj prav zdrav. Češkoslovaški pivovarji še niso kriti s potrebno množino hmelja in bo v to svrhu sedanja zaloga komaj zadostovala. Ker je zima pritisnila, bodo pivovarji in gostilničarji dobivali obilo ledu, kar bo tudi hmeljarstvu v prid.

Kolo kulukarjev

(Popevke Gašperja Slane)

Pašić piska na piščál...
Kdo se je krog njega zbral?
Prvi Turek poskakuje,
Nemec z njim se napihuje,
tretji je Korošec zalí,
zadnji Ravnihar je mali.

Lahkih nog gredo okrog,
zraven kuluk gre od rok.
Pašić jim veselo piska,
da se kar od pete bliska.
Vsi veselo rajajo,
njemu hvalo dajejo.

To otroci so najbolji,
Pašić piska jim po volji,
Manjkajo le še ljubljanski
samostojni generali,
ki se banki so jadranski —
radikaliji prodali.

Zmrzli krojaček

Živel je pred leti v gorski vasi krojaček, suh kakor drobna trstika, in je vse svoje življenje zmrzoval. Ljudje so dejali: v mrzlici ga je rodila mati.

V njegovi delavnici je bila vsaka luknjica zadelana s cunjico, sleherna špranja zatak-njena z volnico. Kadar so se odprla vrata, je krojačka objela kurja polt, pri najmanjšem vetričku je postal nahoden, ob vsakem prepihu se je zbal nevarnega prehlajenja. Pozimi si je kuril v peči kakor v fužinah; poleti, ko so drugi vaščani bežali v senco, je krojaček sedel pri šivanju zavít v košato suknjo. In je imel na vsem svetu in v svojem življenju eno samo skromno željo:

«Oh, da bi se vsaj enkrat mogel potiti!»

Dolgo seveda taka zmrzla rožica ne more živeti in tudi krojačku se je bližal konec. Prehladil se je jeseni in zlezel v posteljo. Slutil je svoj konec, sklical sosedo in vaščane ter rekel:

«Vsi poznate mojo edino željo. Ker se v krutem življenju nikoli nisem potil, vas prelep prosim: ne polagajte me v hladni grob. V krušno peč naložite klad in polen in me notri sežgite!»

Izrekel je to in izdihnil. Majali so vaščani z glavo, zadnje prošnje mu niso mogli od-reči. Zakurijo v peči, notri položijo krojač-kovo truplo in pristavijo zapah.

Veselo je prasketalo v peči, čez dve uri je pojenjal ogenj; tedaj odrinejo vaščani za-pah — in kaj vidijo!

Stal je v krušni peči krojaček, grel se ob žerjavici in hitro rekel:

«Zapríte! Vleče, vleče...»

Zapísal: Máte z Goljáte.

Kristusove solze

Na pobočju italijanskega ognjenika Vezuva zori na strnjeni lavi rujno in posebno dragoceno vince imenovano «Kristusove solze».

Zgodilo se je med svetovno vojno, da je neki gorenjski Janez prišel v italijansko ujetništvo in bil interniran v okolici Vezuva. Posrečilo se mu je nekoč, da je prejel v roke steklenico «Kristusovih solz». Nagnil je in izpil, nato pa ves žalosten vzdihnil:

«O, ljubi Jezus, zakaj nisi nikdar zašel med gorenjske gore, da bi se bil tudi tam — razjokal.»

Beležke

+ «Klerikalni tigri so brezzobi!» je zdaj splošen pregovor med slovenskimi volilci, ki končno vendarle spoznavajo, da z avtonomijo in vso drugo lažnivo ropotijo ni in ne bo nič. Tigri so zdaj na vakancah in klerikalni listi vneto poročajo, kako tigri pridno prirejajo shode. Volilci jih tuintam še poslušajo za špas in kratek čas in se jim veselo smeji. Zdaj namreč na lastne oči uvidevajo, kako resnična je bila zadnja slika, ki jo je prinesla «Domovina»: V Beogradu so

pred Pašičem ponižni, doma na vakancah pa rjujejo, da je strah. Toda njihovo zobovje — je umetno! . . .

× Stara zaloga. V novem letu «Domoljub» za povišano ceno prodaja svojim bralcem žlindro, čeprav ima še staro zalogo. To dokazuje namreč s tem, da jo v novem letu prav kakor lani velikodušno razliva na demokrate in posebno na zasluženega prvoboritelja dr. Zerjava. Istočasno pa sam o sebi zadovoljno prepeva, da njegova cena «... zdaj prav res je taka, da včasih ni skor' krava stala tol'ko vsaka...» To je pa res pametno povedal. Odslej bo pač «Domoljuba» namesto krav treba razpečavati po živinskih sejnih . . .

+ Politična Mica Kovačeva. Pri zadnjih volitvah v narodno skupščino se je stvoril v Ljubljani iz demokratov in iz skupine dr. Ravniharja napredni blok, ki je skupno nastopil. Pogoj je bil, da bo nekaj časa obdržal mandat demokrat profesor Reisner, nato pa ga bo odstopil dr. Ravniharju. To bi se imelo zgoditi s 1. t. m., toda dr. Ravniharjeva skupina noče plačati polovice stroškov za agitacijo. Zato profesor Reisner ne odstopi prej, dokler gospodje ne odštejejo soldov, ki so jih dolžni. Koristi bi že radi imeli, toda nič stroškov, kakor:

Mica Kovačeva
piva nič pvačava.
Piv b' ga vsak hudič,
pvačov pa nič.

Radikalske nečuvenosti in SKS.

Iz Beograda prihaja vest, da hoče radikalska vlada upokojiti nekatere najuglednejše strokovnjake in uradnike pri ljubljanskem kmetijskem oddelku. Med temi je tudi kmetijski svetnik g. Viljem Rohrmann. Devetintrideset let je posvečal vse svoje moči in veliko znanost prospelu našega kmetijstva, nepregledne so njegove zasluge, zdaj pa ga hočejo brezobzirno upokojiti. Ali ni to gorostasnost, da ne omenimo še drugih nečuvenosti radikalskega režima, ki stopa našemu kmetijstvu na prste, kjer le more.

In voditelji SKS se vdinjajo za pokorne prislušnike temu režimu. Zvezali so se z ljubljanskimi radikali, ki dajejo beograjskemu režimu navodila, kako in kje naj se pričinja v Sloveniji rušenje našega kmetijstva. Tu pa še pravijo samostojni, da so za kmeta, ko morajo pogoltniti vse, kar radikalski storijo. Voditelji SKS store vse, da se le lahko tepejo proti demokratom.

ki so njihovo stranko ustanovili in jih po žalostnih grehah tekom zadnjih dveh let hoteli spraviti nazaj na pravo pot.

Bog varuj, da bi samostojnim generalom očitali kakega kozla, kakor jih zapored streljajo v škodo slovenskega kmeta. Ker jim je naš list parkrat dobrohotno namignil, da tako ne gre naprej, sedaj kar besne na «Domovino». Svoj koruzni zakon, ki so ga o božičnih praznikih sklenili z ljubljanskimi frakarji in radikali iz same budalaste zamere proti demokratom in iz ljubezni do Jadranske banke, bodo presneto kmalu obžalovali.

Če enkrat dejstva govore, da so samostojni zlezli pod radikalsko kuto in da ne smejo interesov slovenskega kmetijstva odkritosrčno braniti niti v tako škandaloznih primerih kakor smo enega zgoraj navedli, tedaj mora sleherni njihov kmetijski pristaš uvideti, da zeleni generali v Ljubljani niso nič manjši njegovi škodljivci kakor brezobzirni klerikalni tigri.

Tedenske novosti

* **Nova amnestija.** Kralj Aleksander je podpisal ukaz, s katerim se je na rojstni dan kraljice Marije, 9. t. m. znižala kazen velikemu številu obsojencev.

* **Princ Gjorgje, brat našega kralja Aleksandra, je prispel iz Pariza v Beograd.**

* **Rumunski prestolonaslednik Karel v Ljubljani.** Te dni se je peljal z vlakom mimo Ljubljane rumunski prestolonaslednik Karel. Potoval je v Pariz.

* **Odlikovani narodni poslanci.** Več narodnih poslancev je kralj odlikoval z redom sv. Save III. reda, med drugimi tudi ljubljanskega narodnega poslanca prof. Josipa Reusnerja.

* **Srečno in veselo Novo leto** želimo vsem naprednim Slovencem in Slovenkam, posebno pa naročnikom «Domovine», slovenski fantje 48. pp. iz Črne gore na straži na sveti večer: Josip Goričan iz Vojnika pri Celju, Ivan Kac iz Tomaške vasi pri Slovenjgradcu, Franc Kopina iz Velike vasi pri Krškem, Leopold Gospodarič iz Št. Ruperta na Dojenjskem, Franc Hočevnar iz Ponikve pri Krškem, Franc Mastnak iz Dramelj pri Št. Juriju ob juž. žel., Josip Jezernik iz Možice na Koroškem, Peter Jelen iz Trbovelj, Anton Jakob s Pohorja, Vinko Ljubič iz Stičine na Dolenskem, Anton Romih iz Griž pri Celju in Franc Andiž iz Zalca v Savinski dolini.

* **Jubilej češkega junaka.** Letos proslavijo Čehi 800letnico smrti husitskega vojskovođe Jana Žižke iz Trocnova. Obletnica se bo obhajala na zelo slovesen način.

* **Huda zima** je letos skoro po vsej Evropi. V naši državi so bili ponekod takaj zameti, da vlaki ne morejo naprej ali pa prihajajo z velikimi zamudami. V Srbiji je sneg zametel več ljudi, ki so zmrznili. Donava je zamrznila, da so morali ustaviti ladijski promet na njej. Letos je celo po takih krajih Italije visok sneg, kjer ga navadno komaj poznajo. Celo na Siciliji so nekatere vasi zaradi visokega snega odrezane od prometa. V severni Evropi je zamrznilo več morskih pristanišč.

* **Prepovedan kongres neodvisne delavske stranke.** V Beogradu bi se imel 13., 14. in 15. t. m. vršiti velik kongres neodvisne delavske stranke. Policija je kongres prepo-

vedala, češ, da se za tem imenom skriva stara komunistična stranka.

* **Povodenj na Barju.** Ljubljanski mestni magistrat je povodom svoje podporne akcije za Barjane, ki so bili po zadnjem velikem povodnji oškodovani, nabral po svojih organih znesek 18.205 dinarjev in 25 par. Denar in nekaj daril v naravi se je razdelilo odstotno po uradno ugotovljeni škodi in po premoženjskih razmerah posameznikov.

* **Umrlijost v Ljubljani.** V preteklem letu je umrlo v Ljubljani 1244 oseb, pri čemer so všteti tudi mrtvorojenci. Največ mrtličev izkazuje bolnice, hiralnice, sanatoriji in slični zavodi.

* **Ljudsko gibanje v celjski župniji v letu 1923.** Rojenih je bilo skupaj 427 otrok, in sicer 229 dečkov in 189 deklic. Poročilo se je 191 parov. Umrlo je 443 oseb, in sicer 262 moških in 181 žensk.

* **Ljudsko gibanje v Mariboru leta 1923.** V prošlem letu je bilo rojenih v Mariboru 941 otrok, in sicer 472 deklic in 469 dečkov. Med temi je bilo 48 mrtvorojenih. Umrlo jih je pa 743 in to 419 moških in 324 ženskih oseb. Porok je bilo 399.

* **Vračanje ruskih beguncev.** Po statističnih podatkih ministrstva za notranje zadeve se je tekom prošlega leta vrnilo iz naše države v Rusijo nad 5000 ruskih beguncev.

* **Sekta adventistov prepovedana.** Ministrstvo za vere je prepovedalo propagando adventistične verske sekte, ki ima v Beogradu in Novem Sadu nekaj tisoč pristašev. Sekta je prepovedana v naši državi radi tega, ker ni priznana v ustavi.

* **Državna podpora Orlom.** Prosvetno ministrstvo je naklonilo Orlovski zvezi v Ljubljani podporo v znesku 5000 dinarjev. Radikalci pač morajo nekoliko nagraditi klerikalce, saj največ po klerikalni zaslugi sami ravnajo usodo države. Njim ni mar, če tulijo klerikalni tigri v Sloveniji, samo da so v Beogradu pridni in pohlevni.

* **Znižanje kazni atentatorju Rajiču.** Vrhovno sodišče je ugodilo pritožbi na 20 let ječe obsojenega Milana Rajiča, atentatorja na ministrskega predsednika Pašića, ter mu znižalo kazen od 20 na 18 let.

* **Volitve v Albaniji.** Pri volitvah v albansko narodno skupščino je dobila vladna stranka 50, opozicija 23 in nezavisni 4 mandate.

* **Žalostna smrt na Božič.** Na božični dan je nameraval neki trgovec odpotovati s svojim sinom iz Dubrovnika v neko drugo obalno mesto v Dalmaciji. Pri vkrcanju na parnik «Bošanka» se je sinku na oledenih tleh izpodrsnilo in je padel s krova v morje. Oče, hoteč sina rešiti, je skočil za njim, vendar pa so razburkani valovi kmalu oba pokopali pod seboj. Par ur pozneje so ju poteguli iz morja mrtva.

* **Grozen samomor.** Pred dunajsko državno opero se je nekaj minut pred n vrim letom umoril rudar Herman Kürbis. Dal si je v usta ekrazitno patrono in zažgal vaginalno vrvico. — Posledice so bile strašne. Truplo je ležalo v veliki mlaki krvi, glava je bila popolnoma razbita, možgani in deli kosti so ležali 20 korakov na okrog. Nekaj ur pred samomorom je Kürbis v družbi monterja Roberta Kühneja napadel trgovko s perutnino Fleischerjevo in ji vzel 25 milijonov avstrijskih kron. Kühneja so aretirali, Kürbis pa se je sam obsodil.

* **Dva nevarna potepuha** se klatita po Savinjski dolini, zlasti v okolici Celja. Prvi je neki 35letni Franc Turnšek iz Braslovca, drugi pa neki Anton Gaber. Nedavno sta v Jazlincah okradla Terezijo Jevšenakovo.

* **Mačka zadušila otroka.** Na štirimesečno hčerko kmetovalca Života Stojkovića iz Budinaca je legla ponoči mačka in jo zadušila.

* **Zločin žene.** V Jamutu na Hrvaškem je Marija Pilepič zadavila dvoje svojih dojenčkov, nakar je tudi sebi hotela vzeti življenje, a je to preprečil zdravnik. Zločin je storila zato, ker je kršila zakon. Da se osvobodi svojega nepoštenega ravnanja, je sklenila z otrokoma vred oditi na drugi svet. V pismu, ki so ga našli pri njej, pravi, da njenemu strašnemu činu ni kriv mož, temveč sosed, ki je onesrečil njo, otroka in njenega očeta.

* **Razbojnik Čaruga.** Slavonski hajduk in razbojnik Jovo Čaruga, zadnje mesece strah in trepet slavonskega prebivalstva, je končno le prišel v pest pravice. Pohodu močne orožniške patrolje se je posrečilo, da ga je iztaknila v samotni koči nekega prevzičkarja. Bil je lepo gosposko oblečen in se je predstavil kot Nikola Drezgić, vojni liferant iz Vinkovcev. Orožnikom se je takoj zdel sumljiv, odvedli so ga seboj in po par dneh je res priznal, da je sam razbojnik Čaruga v lastni osebi. Vjeli so tudi njegove tovariše. Čaruga je bil leta 1918. obsojen radi raznih zločinov na štiri leta težke ječe, pa se mu je z neverjetno spretnostjo posrečilo pobegniti iz zidovja, nakar se je začel klatiti križem po Slavoniji, kakor svoj čas na Štajerskem znameniti Guzej. Zdaj hladnokrvno priznava celo vrsto svojih težkih zločinov. Ko so ga peljali v posebno ječo, je dejal: «No zdaj me pa peljete — v grob!» Nedvomno ga bo namreč zadela smrtna kazen. Prebivalstvo se je oddahnilo, orožniki pa si bodo razdelili 50.000 dinarjev, ki so bili razpisani na glavo razbojnika Čaruge.

* **Na Košaku pri Mariboru** je v petek okoli dveh zjutraj nenadoma izbruhnil požar v viničarni posestnici Ele Dachs. Gasilci so sicer takoj prihitali na kraj nesreče, a gašenje je bilo radi pomanjkanja vode silno težko. Gospodarsko poslopje s pridelki je zgorelo.

Iz raznih krajev

* V Lučnah pri Trati je prošlo nedeljo pogorela posestniku Justinu, po domače Vovšarju, hiša in k hiši spadajoče poslopje. Požar je nastal iz neznanega vzroka proti jutru. V takem času pogoreti je ne le enkratna, ampak trikratna nesreča.

* Na Rakitni sta se pojavila dva volka, ki v tamošnjih gozdovih zasledujeta srne. V dolini Zale pod Rakitno pa je nedavno neki kmet opazil medveda.

* V Oselici so v nedeljo 13. t. m. občinske volitve. Vloženi sta dve listi, bolj krajevno-gospodarskega značaja. Nekaj posebnega je pa, da klerikalne liste ni. Može ene kot druge liste so večinoma naprednega mišljenja. Gre tu za to, kje naj bo županstvo, ali na Trbiji ali na Sovodnu. Morda bi se dal mirnim potom med seboj izravnati ta spor v prid in korist občine, pa naj bo potem župan tu ali tam.

* V Strugah pri Dobropolju prične 1. februarja poslovati pošta. Razpisana je služba poštnega odpravnika.

* V Rovtiah nad Logatcem je umrl gimnazijski maturant 20letni Ivan Kunc. Blag mu spomin!

* V Kotu pri Ribnici je pogorelo gospodarsko poslopje Antona Miheliča. Ogenj je nastal zaradi neprevidnosti nekega dečka.

* V Adlešičih v Beli Krajini je umrl daleč naokoli znani gostilničar g. Miha Grabrijan. Blag mu spomin!

* Na Koroški Beli je tankajšnji cerkovnik Koniž skočil dne 4. t. m. v Savo ter utonil. Truplo so dobili še istega dne. Pravi vzrok samomora še ni znan. Domneva pa se, da je izvršil samomor v hipni omračitvi uma.

* V Parižljah pri Braslovčah je umrl 2. t. m. v 83. letu starosti posestnik Franc Prisljan. Bil je pristaš SLS, a je bil zaradi svoje poštenosti splošno priljubljen. Pokojni je bil vedno dober narodnjak in prvi narodni župan v Braslovčah. Pred kakimi tridesetimi leti je napravil s pokojnim županom Florjanom Rakom po Češki in Bavarski poučno potovanje o hmeljarstvu. Bil je med prvimi hmeljarji v braslovški občini. Blag mu spomin!

* V Celju je umrl dne 3. t. m. gospod Josip Vonk, hišni posestnik ter bivši trgovec v Hrastniku, v 77. letu starosti.

* V Strnišču je zgorela velika baraka, v kateri je stanovala družina v Ljubljani službujočega višjega policijskega paznika Bordona.

* V Ptujju je bilo v noči dne 1. januarja vlomljeno v železniško pisarno in odnešeno 48.296 dinarjev gotovine. Vlomilci so odnesli denar, ki se je nahajal v mizah, niso pa odkrili neke večje vsote, ki je bila skrita.

* V Hodošu v Prekmurju je posestnik Benča zažgal svoje leseno poslopje, da bi lahko dvignil zavarovalnino, ki znaša 50.000 dinarjev. Požar so pravočasno opazili in udušili. Požigalec, ki je bil aretiran, je izjavil, da je hišo zažgal radi tega, ker je bil v hudji denarni zadregi.

Prosveta

Franc Ravoli: Vsak je sam svoje sreče kovač ali kako povečam svoje dohodke, se osamosvojim in pridobim premoženje. Pod tem naslovom je izšla v tukajšnji Zvezni ti-

skarni lična knjižica, v kateri avtor pojasnjuje, kako naj se posameznik usposobi za dober zaslužek, kako naj uslužbenec varčuje in in se osamosvoji, pridobi premoženje in kako naj premoženje dobro upravlja. Avtor vzpodbuja v lepem jeziku k zanimanju za zdravstvo, k samostojnosti, delavnosti, varčevanju, podjetnosti in k samostojni presoji politike in vsega gospodarskega življenja. Posebno so sedaj, če dobimo v Ljubljani efektno borzo, navodila, kako je treba spekulirati z nakupom in prodajo delnic na borzi. Knjižico priporočamo najtopleje, in to tembolj, ker je cena knjižice 10 Din zmerna. Knjižica se dobiva v vseh knjigarnah.

Sokolstvo Resna beseda

Sokol sem...

Zopet smo stopili v novo leto. S trdno voljo smo obljubili, da usmerimo v tekočem letu vse svoje sile v pravo smer, da nadomestimo vse, na kar smo pozabili v starem letu. Ob novem letu smo si stavili v program našega dela mnogo načrtov, ki jih bo treba uresničiti. Predvsem je treba, da vzgojimo našo mladino, saj le ona je up in cvet naroda.

Kje naj vzgojujemo mladino, kdo naj jo povzdigne na najvišjo točko mravnosti, duševne in telesne lepote ter vroče ljubezni do svojega naroda?

Res je, da je šola velik vzgojni činitelj, vendar pa ne v taki meri, kakršna bi morala biti. Treba je še izven šole takih vzgojevalnic, ki vzgajajo dušo in telo. Taka vzgojevalnica je sokolska šola, na katero moramo biti vsekakor ponosni. Sokolska ideja hoče vzgojiti zdravega, krepkega človeka s čistim srcem, z nepokvarjeno dušo, vrednega člana človeške družbe.

Vseh teh lastnosti je treba naši mladini, treba ji vsega tistega, kar dajči dobrega, značajnega moža, ljubečega svojo domovino. Eden za vse, vsi za enega! Ta misel bo prevevala v mladih, čistih srcih ter jim bo dajala novih, svežih moči...

Zato pa naj ne branimo vstopati mladini v sokolske telovadnice — vzgojevalnice duha in telesa. Ne dopuščajmo, da bi se mladina pokvarjala v slabi družbi, da bi že v mladih letih hodila krivo pot. Ljubezen do domovine nam veleva, da jo spravimo na ono pot, ki vodi v pravo smer, k lepim sokolskim idealom. Tam bo mladina pravilno oblikovala svoje telo in dušo, tam se bo vzgojila v zdrave, krepke in plemenite ljudi, ki bodo vredni potomci listih, ki so darovali dragoceno kri, svoje življenje na oltar Svobode...

Vsakdo od vas, očetje in matere, naj premišluje o tem ter naj dá mladini priliko, da vstopa v vrste sokolskega naraščaja. Tako bomo mnogo pripomogli k temu, da bomo dobro pripravljene rešili one, ki kličejo po odrešenju, po zlati svobodi...

Na delo za lepo, dobro stvar!

Albert Zerjav.

Zanimivosti

KRALJ ŽELEZNIC IN VOZNI LISTEK.

William Vanderbilt, težak milijarder in lastnik večine severoameriških železniških prog, se je nedavno na lastni svoji železnici peljal v Buffalo. Pride v njegov kupe sprevodnik ščipat vozne listke. Ker pa je Vanderbilt, svojega gospodarja, očitvidno poznal, ni od njega zahteval listka. Vanderbilt to silno zameri sprevodniku in ga nahruli:

«Zakaj pa tudi od mene ne zahtevate voznega listka?»

«Ker vas poznam,» odvrne sprevodnik.

«To je vseeno. Vaša služba zahteva, da brezpogojno od vsakega potnika pregledate vozni listek, sicer vas lahko kaznujem, da ne vršite svoje službe.»

Sprevodnik se je pustil mirno opsovati, nakar se je vzravnal in — zahteval od Vanderbiltu vozni listek.

«Kralj železnic» seže v žep, pa listka ne najde. Seže v hlačni žep, prebrska denarnico, toda voznega listka ni.

«Hitreje, hitreje,» pravi konduktor strogo, «Vi me zadržujete v službi!»

Vanderbilt je zastonj pretipal vse svoje žepce, listka pa ni našel. Končno je moral priznati, da voznega listka res ni kupil.

«A tako!» pravi zdaj sprevodnik hudobno. «Brez voznega listka se pri nas ne vozi. Plačati morate dvojno pristojbino!»

In res ni Vanderbiltu, «kralju železnic», preostalo drugega, kot da je plačal dvojno ceno voznega listka na svoji lastni železnici.

Tako vsaj poročajo ameriške novine...

PUSTOLOVSTVO KNEGINJE KOZLOVSKE.

Ruska kneginja Kozlovska, hči nekdanj bogatega ruskega generala in veleposestnika Kozlovskega, ki je na carskem dvoru igral veliko vlogo, a so ga nato boljševiki ubili, je bila nedavno v Kopenhagenu razkrinkana kot tatca dragotin. Mlada kneginja je pred tremi leti kot begunka dospela s svojo materjo v Kopenhagen, kjer sta se obe naselili v prav skromnem hotelu.

V kratkem času je umrla mati, mlada kneginja, ki so jo ostali ruski begunci uvedli v najodličnejše kopenhagenske kroge, pa je postala manj skromna in se začela prepuščati razuzdanim zabavam. Od kod je imela denar za svojo zapravljenost, je bilo prav dolgo zagonetno, dokler ni končno policija našla sledi. Kneginja Kozlovska je enostavno v hotelu, kjer je prebivala zadnje mesece, pobirala gostom po sobah dragotine, bisere in zlatnino. Gosti so se pritoževali, policija zasledovala vsepovsod, toda kneginje Kozlovske ni nihče niti oddaleč sumil kaj takega.

Tajnost pa se je razkrila, ko je neki danski bogatašinja v hotelu iz zaklenjene omarice izginil nakit v vrednosti 15.000 švedskih zlatih kron. Policija je nemudoma preiskala vse sobe brez izjeme in našla dragulje v postelji kneginje Kozlovske, ki je ukradeno dragocenost že včila v blazino. Ko so jo prijeli, je padla v nezavest, nato pa odkrito priznala svoj zločin in vse ostale prejšnje.

Vseeno še ni dognano, koliko dragocenosti je pokradla v celoti; javljajo pa

se vedno novi interesenti. Kopenhagenska policija ni imela nič več rešpeka napram knežjemu pokolenju mlade dame, temveč jo je brez pardona vtaknila onkraj klučavnice.

× **Smrtne kazni v angleški vojski.** Tekom svetovne vojne je bilo v angleški armadi 3080 častnikov in vojakov obsojenih na smrt. Smrtna kazen pa je bila izvršena samo v 346 slučajih, ostali so bili pomilovani. Ustreljenci so bili trije častniki, in sicer dva zaradi dezertiranja, eden pa zaradi umora. Nekaj vojak, obsojen na smrt zaradi begunstva, je bil dvakrat pomilovan, tretjič pa ustreljen. Ravno tako je bilo 40 vojakov prvič pomilovanih, ko pa so znova pobegnili od svojih čet, jih je doletela krogla. V celoti je bilo zaradi dezertiranja ustreljenih 266 moških, 37 zaradi umorov, 18 zaradi strahopetnosti, 3 zaradi upora in dva zaradi spanja na straži. V primeri s krvoločnim ravnanjem v avstrijski armadi je število smrtnih obsodb med angleško vojsko vsekakor zelo majhno.

× **Zaigrani milijoni.** Italijanski grof Torrigani je nedavno tekom enega tedna zaigral na kartah nič več in nič manj kakor 5 milijonov lir. Zdi se, da se je zapravljevega grofa Torriganija končno le lotil maček, ker je vložil tožbo proti svojim soigralcem iz najodličnejših rimskih obitelji. Rimska policija je povodom preiskave dognala, da se je pri igranju sleparilo na debelo. Krivcev pa ni mogla prijati, ker so jo pravčasno popihali v Švico. Kaznovan bo zaenkrat samo oskubljeni grof Torrigani, ker se je spuščal v prepovedane hazardne igre.

× **Poljub jo je zbudil od smrti.** Posebno genljiv in senzacionalen dogodek beležijo španski listi. V Vittoriji na Španskem so pogrebci ravno hoteli zapreti krsto desetletnega dekletca, ko prihiti mati in prosi, naj svojo mrtvo hčerko še enkrat poljubi za slovo. Pogrebci so odložili pokrcv, mati se sklone in poljubi hčerko na usta, tedaj pa začuti, da se je hčerka zganila. Kakor blazna od radosti pobiti mati po zdravnika, ki po njeni prošnji poizkusi vse načine obujevanja. Uspeh je bil presenetljiv: srce je zopet začelo biti in dekletcu se je tekom ene ure vrnilo življenje. Zdravnik je dognal, da je dekletce zapadlo v posebno močno letargijsko spanje, ki je pri otrokih pač zelo redek slučaj. Ker mu je zastalo tudi srce, je oglednik seveda moral ugotoviti smrt. Dekletce se zdaj že prav dobro počuti v — novem življenju.

× **Raztreseni Pariz.** Koncerti leta se po velikih mestih sestavljajo raznovrstne statistike. Posebno podrobna je statistika lani izgubljenih stvari, ki jo je te dni objavila pariška policija. Po njej so Parižani tekom lanskega leta izgubili v celoti 153.534 najraznovrstnejših stvari, predvsem denarnice, rokavice, briljantov, uric in prstanov. Največ pa je bilo izgubljenih, oziroma pozabljenih dežnikov, v celoti kar 28.424, kar pa je povsem naravno, ker se v Parizu nahaja obilo — profesorjev, ki najbolj slovijo po svoji raztresenosti. Največ stvari se je našlo na tramvajih, v kavarnah in čakalnicah. Največja vsota denarja, ki se je izgubila z denarnico vred, a je bila vrnjena, je iznesla 30 tisoč frankov (okrog 150.000 dinarjev).

× **Brezbožno gledališče.** Kakor se doznava, je bilo v Moskvi nedavno otvorjeno

novo gledališče, imenovano «Brezbožni teater». V njem se upizarjajo samo fake igre, ki imajo protiverski in proticerkveni značaj. Namenjeno je predvsem moskovskim delavcem, ki imajo prosto vstopnino.

× **Trije otoki izginili.** Nenaden potres, ki pa se ni občutil toliko na suhi zemlji kakor na dnu morja, je povzročil, da so izginili trije majhni otoki, pripadajoči republikli Mehiko v Ameriki.

Za smeh in kratek čas

Svinjka in repek.

Svoje dni so otroci v šoli govorili drugače kakor dandanes. Če je kdo v zvezek napravil packo, so packi rekli «svinjka» vejici pa «repek». Pa je prišla v hrubovsko šolo mlada učiteljica in je otrokom razložila, da se po novem «svinjki» reče «madež», «repu» pa «vejica»... Naslednji dan vpraša malo Miciko:

«Zakaj te včeraj ni bilo v šoli?»

«Klali smo,» se odreže razumna Micika, «pa sem madež za vejico držala.»

Nepoštenost.

Dne 31. decembra se je ustrelil reven najemnik, ki že pet dni ni imel niti pare. Ko je njegova gospodinja zvedela to novico, je ogorčeno vzdiknila:

«To je pa že nesramno, da je tudi on postal nepošten in se ubil tik pred novim letom, ko pobiram najemnino.»

Oj, ta umetna gnojila!

Veleposestnik Grča razlaga svojemu sosedu uspešnost umetnih gnojil in poudari: «Če bo izdelovanje umetnih gnojil tako napredovalo kakor doslej, jih bomo lahko v eneni samem žepu znosili na polja.»

Na to meni starokopitni sosed: «E, bojim se, da bomo potem tudi ves pridelek lahko v žepu znosili domov.»

Čudna tajnost.

Pankracij: «Čuješ, Servacij, slišal sem, da si dobil krepkega sinčka. Cestitam, čestitam. Kako pa gospa, je zdrava?»

Servacij: «Hvala, počuti se izborna in ji nič ne manjka. Ne sme pa izvedeti, da sem dobil sina...»

Bolečine? V obrazu? V udih? Poskusite pravi Fellerjev Elza-Fluid! Čudili se boste! Dobrodejen pri drgnjenju vsega telesa in kot kosmetikum za kožo, zobe in negovanje ust! Veliko močnejši in boljši kakor francosko žganje! Čez 25 let priljubljen! Z zavojnino in poštnino vred: 3 dvojne in 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza trg št. 360, Hrvatsko. (a)

Ker nimam nobene družine, prodam po ugodni ceni

lepo posestvo,

oddaljeno eno uro od mesta Slovenske Bistrice in obstoječe iz 30 oralov zemlje, 12 oralov travnikov, 10 oralov njiv, 5 oralov debelega smrekovega gozda, 3 oralov debelega hrastovega gozda, 1 orala mladega vinograda in 1 orala pašnika.

V. Justinek, Gladomeško št. 3 pri Slovenski Bistrici.

Kupite in berite

„Poper in paprika“

hudomušne kratkocasnice.

Cena 3 Din, po pošti 3 Din 50 p.

Dobiva se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

ZA NAKUP pomladanskega in letnega blaga za ženske in moške obleke, ki je pravkar došlo, potem perila, šifona, kotenine, oksforta, cefira, cvilha, odej, kocev, posteljnih garnitur i. dr.

samo češkoslovaški izdelki
se priporoča domača trgovina

pri „ČEŠNIKU“ v Ljubljani, Lingerjeva-Stritarjeva ulica.

Zlasti se opozarjajo na to trgovino neveste in ženine, ki nakupujejo opremo (baliž). — Cene izredno nizke in zmerno.

Imaš bolečine v obrazu? V celem telesu? Potrebujš li dobrodejno in okrepujoče mazilo? Ali te muči glavobol? Zobobol? Trganje?

Ali želiš najboljšo sredstvo za negovanje zob, kože, glave? Ali si preveč občutljiv zaradi mrzlega zraka? Ali želiš dobro domače in kosmetično sredstvo?

Fellerjev pravi Elza-Fluid je mnogo močnejši, izdatnejši in bolje delujoč kakor francosko žganje. Nekoliko kapljic zadostuje, da tudi ti porečš:

To je najboljšo, kar sem kdaj okušal!

Išči Elza-Fluid v vseh dotičnih poslovnih, vendar pa zahtevaj samo pravi Elza-Fluid lekarnarja Fellerja! Elza-Fluid stane z zavojnino in poštnino vred, če se ga naroči naravnost in če se denar pošlje naprej ali po povzetju: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRIMOT: Elza-obliž zoper kurja očesa po 4 dinarje in 6 dinarjev; Elza-mentolni črtki 7 dinarjev; Elza-švedska tinktura za želodec; Elza-zagorski sok za prsa in zoper kašelj; Elza-ribje olje 20 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-kolonska voda 15 dinarjev; Elza-šumski miris za sobo 15 dinarjev; glicerina po 480 dinarja in 18 dinarjev; Lysol, Lysolform po 25 dinarjev; kineški čaj od 2 dinarjev navzgor; originalno Radikum francosko žganje, velika steklenica, 15 dinarjev; Elza-ničesni prašek 10 dinarjev; strup za podgane in miši 8 dinarjev. Pri primotu se zavojnina in poštnina posebej zaračunavata.

K tem cenam se priračunava sodaj 10%no doplačilo. Pisma se naj naslavljajo natančno takole:

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 360, Hrvatsko.